MÜNAFIKLIĞIN KORKAKLIĞI

Tasavvufçuların şampiyonlarından biriyle tartışmamız esnasında İbn Arabi'nin Fususu'l-Hikem kitabına inandığını, yüce bir gerçek olduğunu, aynı şekilde Şa'rani'nin Tabakat kitabının da kutsal kerametle r hazinesi olduğunu söyledi. Adamı başkaların da duyacağı bir yere getirdim. Tasavvufçuların -Hz. Zeyneb'in Yusuf'un kanından kurdun beri olduğu gibi beri olduğu -Zeyneb'in doğum günü bayramında dervişlerin akın ettiği bir yerde tartışmamızı yapıyorduk. (Hz. Yusuf'un kanından kurt beri olduğu gibi Hz. Zeyneb de tasavvufçuların kutsallaştırdığı günde ve olaylarda n beridir.)
Şarani'nin Tabakat'ından kaydedilm iş tasavvufi kerametle rden hazır bulunanla ra sesli olarak okumasını rica ettim. Okudukları arasında meşhurlarından Ali Vahiş'in kerametin e gelip edepsizce işlenen cinayeti görünce kitabı hiddetle yere attı ve "Kitaba sonradan sokulmuştur" diyerek kızdı. (1)
İlah gözü ile baktığı meşhuru hakkında hevesi kursağında kalan zavallı dervişe "Yavaş ol, tasavvufçular bu kitabı kabul edebilir veya ona sonradan birtakım şeylerin karıştırıldığını söyleyebilir mi?" dedim. Öfkesinden gözleri kan çanağına dönen ve hiddetind en sar'aya tutulmuş gibi titreyen derviş "Kim buna inanırsa kafirdir, sonradan katıldığını kabul etmiyen kafirdir" dedikten sonra iki yüzlülük içinde çılgına dönmüş olarak kalktı gitti.
İşte bu şekilde şeyh efendi! Ne zaman bir tasavvufçu ilahlaştırdığı kişinin halk ve hak önünde rezil olmasından korkarsa, ona nisbet edilen veya ondan nakledile n şeylerin sonradan katıldığını söyler ve aklınca temize çıkaracağını sanır. Ne zaman şeytanlarıyla başbaşa kalırsa, "Şeyh, muttali olduğu Allah'ın meçhul kaderini yerine getirmekt edir, onun bir bildiği var, siz bilemezsi niz, onun işlediği isyan değil, itaattır" diyerek karşı çıktığını burada temize çıkarır. Doğrusu bu, yalnızca sıradan dervişlerin tavrı değildir. Belki tasavvufu n meşhur kahin ve hahamlarının da tavrıdır. Ticaniler'in şeyhi de Mısır'da kendisine tazim ve takdirle bakmalarına özen gösterdiği dervişlerinden bir kitlenin huzurunda İbn Arabi'nin iftirasını yüzüne vurarak şaşkına çevirdiğim bir sırada aynı şeyi bana söylemişti.
Daha sonra meşhur şeyhine söylediğim gibi, o zavallı küçük dervişe "Tasavvufçulara ve büyük şeyhine sor bakalım, bu kitapları red ediyorlar mı? Red ediyorlar sa, hepimizin arzu ettiği ve hoşnut olduğu şey gerçekleşmiş ve Allah'ın dini galip gelmiş olur" dedim.
Söyler misiniz şeyh hazretler i! Allah adına ve Allah için böyle bir şeyi yapabilir misiniz? Hiç çekinmeden ve Allah'tan başka kimseden korkmadan bir bildiri ile "Fususu'l-Hikem, et-Tabakatu'l-Kübra v.b. kitaplard a Allah'ın dinine açıkça muhalefet bulunduğu için mensuplarımıza bu kitapları tanımamalarını ve red etmelerin i emrediyor uz" söyliyebilir misiniz? Mensuplarınızdan böyle bir şeyi istiyebil ir misiniz?

Yahut Fususu'l-Hikem, et-Tabakatu'l-Kübra v.b. kitaplar, sahipleri adına uydurulmuş kitaplardır, çünkü içindekiler ve benzerler i küfürdür" diyebilir miyiz?
Ne olur şeyh hazretler i! Bunu Allah için yapsan ne olur?

TASAVVUFÇULARIN KENDİ KİTAPLARINA İMANI

Tasavvufçular şurada, burada ve her yerde İslâm için tuzak kurmaktadırlar. Kendi kitaplarına sarsılmaz bir inada dayanan imanla inanırlar. Bu inanç bütün kalplerin i, duygularını, düşüncelerini ve zihinleri ni istila ederek esir gibi kıskıvrak bağlar. Bir hurafe veya mitolojiy e işaret eden her harfine inanır, bir saçmalığı yayan her kelimeye kutsal bir kitabın âyetleri gibi bağlanırlar. Ancak onlar için sevgi beslemiş, onları sevmiştir. Ahtapotla rı ancak onunla kalpleri kuşatmıştır. Ruhların hayat damarlarını ancak örümceklerinin zehirli salyaları kurutmuştur.
Ama ne zaman müminlerle karşılaşırlarsa, kitaplarına bu hurafe ve sapık şeylerin sonradan sokulduğunu iddia ederler. Fakat şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarında da "Biz müminleri saptırıyoruz" derler. Böyle değilse, tağutlarıyla beraber bütün tasavvufçulara sesleniyo rum, acaba onlardan birtek kişi inandıkları kitaplarının asılsız ve sonradan uydurulduğunu yahut bu kitaplara inanmadıklarını söyleyebilir mi? Veya bu kitapların dolup taştığı küfürleri red ettiğini söyleyecek bir yiğit aralarından çıkar mı? Yahut bu kitapların sonradan uydurulduğu veya başkaları tarafından onlara bu saçmalıkların karıştırıldığına dair birileri bize bir delil, bir belge veya bir şahit getirebil ir mi?
Bütün dünyaya ilan ediyor ve iddia ediyorum ki, bu kitaplar sonradan uydurulmuş veya onlara başkaları bu saçmalıkları karıştırmış değildir. Gerçek tarih buna şahittir, sahih naklin tevatürü buna tanıktır. Bununla beraber onların uydurulduğunu veya başkaları gibi şeyleri bazı onlara karıştırdığını varsayalım. Sizler bunlara bağlanıp meyhaneci nin şaraba, kadehe ve kafayı bulmaya inandığı gibi inandıktan ve kutsal birer kitap gibi üzerinde titredikt en sonra, başkaları tarafından uydurulduğu veya ilaveler yapıldığını kabul etmek neyinize yarıyacaktır!
Ama sonradan uydurulmuş yahut yabancı şeyler karıştırılmış, savunması elinizdek i son zırhtır. Yıldırım çarpmışa çeviren hakkın darbesi karşısında şaşkına dönen ve kaçacak delik arıyan tasavvufçuların sığındığı son sığınak! Aslında bu iddia, suçlunun işlediği cinayetin cezasından kurtulmak için iftira ettiği yalan bir şahitlikten başka bir şey değildir. Zira bugüne kadar hiçbir tasavvufçunun bir tasavvuf kitabında söylenen hurafe ve sapıklıkların İslâm'a aykırı olduğunu ve red edilmesi gerektiğini söylediği görülmemiştir. Böyle söyleyenler olmuşsa, bunlar ancak göstermelik tasavvufçular veya tasavvuf bataklığında henüz batmamış olanlardır.